

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobkyně: **Shell Czech Republic a.s.**, IČ 15890554
sídlem Antala Staška 2027/77, 140 00 Praha 4
zastoupená JUDr. Sylvii Sobolovou, advokátkou
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Městský úřad Tachov**
sídlem Hornická 1695, 347 01 Tachov
zastoupený Mgr. Tomášem Flaksou, advokátem
sídlem Nádražní náměstí 299/8, 353 01 Mariánské Lázně

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, IČ 65993390
sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4
zastoupené Mgr. Markem Novotným, advokátem
sídlem Na Viničních horách 493/25, 160 00 Praha 6

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v řízení vedeném žalovaným pod
sp. zn. 3905/2021-OVÚP,

takto:

- I. Žalovaný je povinen ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. 3905/2021-OVÚP o žádosti osoby

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

zúčastněné na řízení na odnětí vlastnického práva žalobkyně k pozemkům st. p. Xa a Xb, parc. č. Xc, Xd, Xe, Xf, Xg, Xh, Xi, Xj, Xk, Xl, Xm, Xn, Xo, Xp, Xq, Xr, Xs, Xt a Xu v katastrálním území S. K. u R..

- II. Žalovaný je povinen do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni k rukám její zástupkyně JUDr. Sylvie Sobolové, advokátky, náhradu nákladů řízení ve výši 17 097 Kč.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 a násl. s. ř. s. se žalobkyně domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného ve vyvlastňovacím řízení, vedeném žalovaným pod sp. zn. 3905/2021-OVÚP.
2. Dne 1. 12. 2021 podala osoba zúčastněná na řízení (dále i jen jako „*vyvlastnitel*“) žádost o zahájení vyvlastňovacího řízení podle zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (dále jen „*zákon o vyvlastnění*“), jíž se domáhala odnětí vlastnického práva žalobkyně k pozemkům st. p. Xa a Xb, parc. č. Xc, Xd, Xe, Xf, Xg, Xh, Xi, Xj, Xk, Xl, Xm, Xn, Xo, Xp, Xq, Xr, Xs, Xt a Xu v katastrálním území S. K. u R.. O zahájení vyvlastňovacího řízení žalovaný uvědomil žalobkyni dne 16. 3. 2022 oznámením ze dne 16. 3. 2022, č. j. 776/2022 - OVÚP/TC. Dne 28. 4. 2022 se ve věci konalo ústní jednání. Následně dne 15. 9. 2022 vydal žalovaný usnesení č. j. 3256/2022 - OVÚP/TC (dále jen „*usnesení o přerušení*“), kterým přerušil řízení na dobu šesti měsíců. Odvolání žalobkyně proti usnesení o přerušení zamítl Krajský úřad Plzeňského kraje (dále jen „*nadřízený orgán*“) rozhodnutím ze dne 2. 12. 2022, č. j. PK-RR/4780/22, a usnesení o přerušení potvrdil. Žádosti žalobkyně o vydání opatření proti nečinnosti žalovaného nevyhověl nadřízený orgán usnesením ze dne 4. 1. 2023, č. j. PK-RR/54/23.
3. Popsaný průběh správního řízení označili účastníci řízení při jednání soudu za nesporný. Navíc vyplýval ze shodných tvrzení účastníků v jejich podáních i ze správního spisu.

II.

Žaloba

4. Žalobkyně uvedla s odkazem na § 24 odst. 1, 2 zákona o vyvlastnění, že žalovaný je v řízení nečinný. V projednávané věci byl žalovaný povinen rozhodnout ve lhůtě třiceti dnů ode dne konání ústního jednání, to znamená do 30. 5. 2022. Navíc žalovaný po uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí řízení nezákonně přerušil. Žalobkyně dodala, že dne 21. 12. 2022 požádala podle § 80 odst. 3 věta poslední správního řádu bezvýsledně nadřízený orgán o uplatnění opatření proti nečinnosti.
5. Žalobkyně navrhla, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve lhůtě 14 dnů od právní moci rozsudku.

III.

Podání žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popřel důvodnost žaloby a uvedl, že ve věci není nečinný – žalovaný řízení přerušil na dobu 6 měsíců a bude u účastníků zjišťovat výsledky mimoprocesního jednání o dohodě. Žalovaný zdůraznil, že § 23 zákona o vyvlastnění jen doplňuje důvody pro přerušení řízení uvedené v § 64 správního řádu. Podle žalovaného bylo přerušení řízení vhodné a účelné, protože umožňuje vyřešit věc dohodou účastníků. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
7. V podání ze dne 1. 2. 2023 žalovaný uvedl, že vyvlastnitel mu sdělil, že s žalobkyní o vyvlastnění jednal a že další jednání je naplánováno na den 21. 2. 2023.

IV.

Podání osoby zúčastněné na řízení

8. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k žalobě navrhla žalobu žalobkyně pro nedůvodnost zamítnout, protože žalovaný není nečinný vzhledem k přerušení řízení, k čemuž došlo v návaznosti na jednání vyvlastnitel a žalobkyně.
9. V podání ze dne 2. 2. 2023 osoba zúčastněná na řízení dodala, že žalovaný postupoval při přerušení v souladu se zákonem, že žalovaný správně umožnil vyvlastniteli vyjádřit se dodatečně po ústním jednání a že se žalobkyně domáhá vypořádání mimo vyvlastňovací řízení, aniž by přinášela konkrétní návrhy. Osoba zúčastněná na řízení dále uvedla, že žalobkyně nepochopitelně popírá jednání s vyvlastnitelem a že by místo podání žaloby měla žalobkyně vyvíjet aktivitu k nápravě závadného stavu, tj. ke sjednocení vlastnického práva k dálnici a odpočívce.

V.

Vyjádření stran při jednání soudu

10. Žalobkyně zdůraznila, že žádná její jednání s vyvlastnitelem neprobíhají a probíhat nebudou. Vysvětlila, že ji žalovaný neoslovil s dotazem, zda jedná s vyvlastnitelem, nýbrž se obrátil jen na vyvlastnitel. Vyvlastnitel následně požádal žalobkyni o jednání, aniž určil, že předmětem jednání bude řešení vyvlastnění. Poté žalobkyní odsouhlasený termín jednání sdělil vyvlastnitel žalovanému a ten jím argumentoval ve svém podání ze dne 1. 2. 2023. Dále žalobkyně uvedla, že přerušení řízení je nezákonné z důvodu porušení zásady hospodárnosti a rychlosti správního řízení, dále zásady rovnosti stran a zásahu do vlastnických práv žalobkyně (zákaz dispozic s předmětnými nemovitostmi po dobu vyvlastňovacího řízení).
11. Žalovaný odkázal na svá písemná podání soudu a zdůraznil, že předmětné řízení bylo důvodně a účelně přerušeno, tudíž není v řízení nečinný. Žalovaný se ztotožnil s argumentací obsaženou v podání osoby zúčastněné na řízení ze dne 2. 2. 2023 a potvrdil, že je s jeho obsahem seznámen.

VI.

Posouzení věci soudem

12. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
13. Nejprve se soud zabýval tím, zda žaloba nebyla podána opožděně či předčasně.
14. Vyvlastňovací řízení je zahájeno dnem, kdy vyvlastnitel podal u příslušného vyvlastňovacího úřadu žádost na zahájení vyvlastňovacího řízení (srov. § 18 odst. 1 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

o vyvlastnění ve spojení s § 44 odst. 1 správního řádu, viz též oznámení žalovaného ze dne 16. 3. 2022, č. j. 776/2022 - OVÚP/TC). Podle § 24 odst. 1 a 2 zákona o vyvlastnění rozhodne vyvlastňovací úřad o žádosti vyvlastnítele do 30 dnů ode dne konání ústního jednání buď tak, že žádost vyvlastnítele zamítne, nebo rozhodne samostatnými výroky o vyvlastnění práv k pozemku nebo ke stavbě a o náhradě za vyvlastnění. Z toho vyplývá, že žalovaný byl povinen vydat ve věci rozhodnutí do 30 dnů ode dne konání ústního jednání.

15. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že vyvlastnitel u žalovaného podal žádost o zahájení vyvlastňovacího řízení dne 1. 12. 2021 a že ústní jednání ve věci se konalo dne 28. 4. 2022. Žalovanému tedy uplynula lhůta k vydání rozhodnutí dnem 30. 5. 2022 (30 dnů od ústního jednání konaného dne 28. 4. 2022).
16. Jelikož žalobkyně podala žalobu dne 4. 1. 2023, není její žaloba podle § 80 odst. 1 s. ř. s. opožděná, neboť ke dni podání žaloby neuplynul jeden rok od uplynutí lhůty žalovaného k vydání rozhodnutí (dne 30. 5. 2022).
17. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Prostředkem, který procesní předpis platný pro řízení u žalovaného stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, je v projednávaném případě žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 věty druhé správního řádu.
18. Ve vztahu k posouzení otázky předčasnosti žaloby, tedy splnění podmínky bezvýsledného vyčerpání prostředku ochrany proti nečinnosti v řízení o žalobě podle § 79 odst. 1 s. ř. s., vycházel zdejší soud z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, navazující na nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/20, podle níž *lze o nečinnostní žalobě rozhodnout věcně i tehdy, když k bezvýslednému vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti před správním orgánem došlo až v průběhu řízení před soudem, a nikoli nutně již před podáním nečinnostní žaloby* (viz bod 24 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2022, č. j. 4 As 343/2021-31, shodně i bod 12 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2022, č. j. 2 Azs 248/2021-34, nebo bod 14 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2022, č. j. 1 Azs 171/2022-54).
19. V posuzované věci požádala žalobkyně podle § 80 odst. 3 věty druhé správního řádu nadřízený orgán o uplatnění opatření proti nečinnosti dne 21. 12. 2022. Nadřízený orgán usnesením ze dne 4. 1. 2023, č. j. PK-RR/54/23, této žádosti nevyhověl. Žalobkyně tedy bezvýsledně vyčerpala prostředky ochrany proti nečinnosti žalovaného a její žaloba není předčasná.
20. Procesní podmínky věcného projednání žaloby tedy byly splněny. Jedinou spornou otázkou bylo, zda je či není žalovaný nečinný v řízení ve věci žalobkyně, tzn. zda žalovanému ke dni rozhodnutí soudu marně uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí.
21. Nečinnost je „objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů“ (srov. právní věta I již byl opatřen rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, publ. pod č. 2785/2013 Sb. NSS).
22. Soud tedy posuzoval, zda ke dni rozhodnutí soudu byl či nebyl žalovaný v prodlení s vydáním rozhodnutí. Jak vysvětlil soud výše, ústní jednání se v posuzovaném řízení konalo dne 28. 4. 2022. Žalovaný byl tedy povinen podle § 24 odst. 1 a 2 zákona o

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

vyvlastnění vydat ve věci rozhodnutí do 30. 5. 2022 (30 dnů od ústního jednání konaného dne 28. 4. 2022). Lhůta pro vydání rozhodnutí žalovanému tedy již nepochybně uplynula.

23. Na závěru o prodlení žalovaného s vydáním rozhodnutí nemohlo nic změnit přerušení řízení podle usnesení žalovaného ze dne 15. 9. 2022, č. j. 3256/2022 - OVÚP/TC, ve spojení s rozhodnutím nadřízeného orgánu ze dne 2. 12. 2022, č. j. PK-RR/4780/22. Podle ustálené judikatury správních soudů nemá totiž přerušení správního řízení žádný vliv na běh lhůty pro vydání rozhodnutí, pokud je správní řízení přerušeno až poté, kdy lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu již uplynula. Následné přerušení řízení tak nemá za následek obnovení lhůty pro rozhodnutí správního orgánu, protože přerušení nemohlo běh lhůty pro vydání správního rozhodnutí jakkoli ovlivnit, neboť lhůtu lze přerušit pouze za jejího běhu (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012 – 20, publ. ve Sb. NSS pod č. 2871/2013, nebo ze dne 19. 8. 2020, č. j. 2 Azs 156/2020 – 37, bod 23, nebo ze dne 14. 11. 2022, č. j. 3 As 182/2020-78, bod 10). V posuzované věci měl žalovaný vydat rozhodnutí do 30. 5. 2022 a usnesení o přerušení řízení bylo vydáno až dne 15. 9. 2022. Správní řízení bylo tedy přerušeno až poté, kdy lhůta pro vydání rozhodnutí žalovanému již uplynula.
24. Soud se nezabýval zbytkem žalobní argumentace uvedené v bodech 20 až 33 žaloby, jíž žalobkyně brojila proti správnosti a zákonnosti usnesení o přerušení. Z důvodů shora popsaných totiž přerušení řízení nemělo vliv na běh lhůty žalovaného k vydání rozhodnutí, a proto nemohlo mít ani vliv na posouzení (ne)činnosti žalovaného. Z téhož důvodu soud nepřisvědčil ani argumentaci žalovaného, podle níž je nečinnost žalovaného vyloučena přerušením řízení. Jelikož následné přerušení řízení nemělo vliv na předtím uplynulou lhůtu k vydání rozhodnutí, byla irelevantní argumentace žalovaného ve vztahu k přerušení řízení a jeho důvodům (jednání účastníků apod.). Pro rozhodnutí soudu nemělo z uvedených důvodů význam posuzovat (ne)komplexnost regulace přerušení v zákoně o vyvlastnění ve vztahu ke správnímu řádu, ani vhodnost či účelnost přerušení či přiměřenost doby, na niž bylo řízení přerušeno. Totéž lze uvést k argumentaci osoby zúčastněné na řízení – důvodnost přerušení řízení nemohla mít vliv na závěr o nečinnosti žalovaného.
25. Při jednání žalobkyně trvala na provedení listinného důkazu - podnětu k odstranění nečinnosti ze dne 21. 12. 2022, který žalobkyně přiložila ke svému podání ze dne 12. 1. 2023. Soud tedy tuto listinu provedl na jednání k důkazu. Podání tohoto podnětu bylo zřejmé z usnesení nadřízeného orgánu ze dne 4. 1. 2023, č. j. PK-RR/54/23, a nebylo mezi účastníky podle jejich výslovného vyjádření před soudem sporné.
26. Z výše uvedených důvodů soud výrokem I tohoto rozsudku uložil žalovanému v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. povinnost vydat v řízení rozhodnutí a stanovil mu k tomu lhůtu 15 dnů, která se soudu jeví jako přiměřená. Délku lhůty stanovil soud vzhledem k dosavadní délce řízení, přičemž soudem stanovená lhůta nepřesahuje třicetidenní lhůtu k vydání rozhodnutí stanovenou zákonem o vyvlastnění.

VII.

Náklady řízení

27. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a proto jí soud výrokem II tohoto rozsudku přiznal právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti procesně neúspěšnému žalovanému (srov. § 60 odst. 1 s. ř. s.). Celkové žalobkyní vynaložené náklady řízení ve výši 17 097 Kč (10 200 Kč + 2 000 Kč + 2 142 Kč + 2 277 Kč + 478 Kč) sestávaly z odměny advokáta ve

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

výši za tři úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a účast při jednání), po 3 100 Kč dle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve spojení s § 7 bod 5 advokátního tarifu (celkem tedy 9 300 Kč), a tři náhrad hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu po 300 Kč (celkem tedy 900 Kč). Náklady řízení dále sestávaly z částky 2 000 Kč jako částky žalobkyní zaplaceného soudního poplatku za žalobu dle položky 18 bodu 2 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Jelikož je zástupkyně žalobkyně podle obchodního rejstříku společníkem právnické osoby zřízené za účelem výkonu advokacie podle zvláštního právního předpisu (Kocián Šolc Balašík, advokátní kancelář, s.r.o.) a tato právnická osoba je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna zástupkyně žalobkyně o částku odpovídající dani z přidané hodnoty [srov. § 64 s. ř. s. ve spojení s § 137 odst. 3 písm. b) o. s. ř.]. Jde o částku 2 142 Kč (21% z 10 200 Kč). Dále jde o náhradu cestovních výdajů advokátky žalobkyně za 180 km z Prahy do Plzně a zpět na jednání soudu v celkové částce 2 277 Kč. V cestovním je zahrnuta amortizace 936 Kč (5,20 Kč/km x 180 km), náhrada za pohonné hmoty 541 Kč (7,3 l/100 km x 180 km x 41,20 Kč/l) a náhrada za promeškaný čas podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 800 Kč (8 půlhodin po 100 Kč). K cestovnímu je nutno připočíst DPH ve výši 478 Kč (21% z 2 277 Kč).

28. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. Lhůta k plnění nákladů řízení byla stanovena podle § 160 odst. 1 in fine o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat.
29. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto výrokem III tohoto rozsudku podle § 60 odst. 5 s. ř. s., kdy osoba zúčastněná na řízení nemá na náhradu nákladů řízení právo, protože jí soud neuložil žádnou povinnost a zároveň neshledal důvody zvláštního zřetele hodné, které by přiznání náhrady nákladů řízení odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 7. února 2023

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.